

Šu 6 (1) má obsah jiný, než na příklad v ustanoveních Šu 300 neb 491 tr. zák., kde alternativně uveden jest požadavek buď »veřejně« nebo »před více lidmi« a kde tudíž slovo »veřejně« znamená veřejnost místa bez ohledu, je-li kdo přítomen čili nic. Náležitost veřejnosti dle Šu 6 (1) citovaného zákona naproti tomu, kde požadavek »více lidí« vůbec není položen, má význam širší, značící každý projev, kterým jakýmkoliv způsobem na veřejnost se vystupuje a kterým zejména zúmyslné nedbání zákonného ustanovení o zrušení šlechtictví, řádů a titulů na venek dává se na jevo. I ten, kdo přijímá, byť i ve svém bytě, ať zvané hosty nebo nahodilé návštěvníky, úmyslně za tím účelem vyzdobiv se zrušenými svými bývalými řády, užívá jich veřejně. Nepochybně pak byl požadavek veřejnosti splněn v tomto případě, kde František Z., nesa na prsou bývalé své řády a vyznamenání přijímal a ukazoval se značnému množství návštěvníků, ať již zvaných nebo nahodilých.

Čís. 1073.

Přestupek Šu 506 tr. zák.

Nezachovala-li svedená naproti svůdci věrnost, stal se jeho slib, vstoupiti s ní v manželství, nezávazným, třeba s ní po té obnovil pohlavní styky. Promlčení činu počíná, když slib, uzavřiti manželství, stane se nezávazným, pozdější pohlavní styky nemají na promlčení vlivu. Náhrada škody ve smyslu § 531 čís. 1 tr. zák. nepřichází tu v úvahu.

(Rozh. ze dne 13. ledna 1923, Kr II 779/22.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení ku zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona do rozsudku krajského jako odvolacího soudu v Uherském Hradišti ze dne 27. března 1922, jímž byl obviněný Jan K. uznán vinným přestupkem Šu 506 tr. zák., takto právem: Svrchu uvedeným rozsudkem krajského jako odvolacího soudu u Uherském Hradišti byl porušen zákon v ustanovení Šu 506 tr. zák., rozsudek tento se zrušuje ve výroku o vině i trestu, dále i ve výroku o podmíněném odsouzení a obnovuje se rozsudek okresního soudu ve Strážnici ze dne 10. srpna 1921, jímž byl obviněný Jan K. podle Šu 259 čís. 3 tr. ř. od obžaloby pro přestupek Šu 506 tr. zák. osvobozen.

Důvody:

Dle obsahu spisů okresního soudu ve Strážnici a krajského soudu v Uherském Hradišti měla Marie B-ová, domkařská dcera v Z., před válkou známost s obviněným Janem K-em. Známost tato nezůstala bez následků a 18. srpna 1915 narodilo se Marii B-ové dítě. Obviněný Jan K. nastoupil v době, kdy dítě se narodilo, vojenskou službu a dostal se do zajetí, z něhož se vrátil na podzim 1920. Ačkoliv po svém návratu ze zajetí zvěděl obviněný, že Marie B-ová nebyla mu věrnou a že měla nemanželské dítě s nějakým četníkem, přece obviněný obnovil známost s Marií B-ovou a chtěl si ji vzíti za manželku. Teprve, když se ukázalo

před samou svatbou, že B-ová jest opětně těhotná, obviněný Jan K. známost s ní přerušil a oženil se s jinou. Marie B-ová podala na Jana K-a trestní oznámení pro svedení pod slibem manželství a u soudu byvši slyšena jako svědkyně dosvědčila, že obviněný jí sliboval před první souloží, že si ji vezme za ženu, a že jenom proto se mu poddala. První soudce rozsudkem ze dne 10. srpna 1921 sprostil obžalovaného z obžaloby a to proto, že nepovažoval za prokázáno, že obviněný Marii B-ové před souloží manželství sliboval a že kromě toho Marie B-ová nechovala se jako počestná žena v době, co byl obviněný v Rusku v zajetí, takže obviněný byl oprávněn nesplnit slib. Krajský jako odvolací soud v Uherském Hradišti rozsudkem ze dne 27. března 1922 uznal Jana K-a vinným přestupkem §u 506 tr. zák. Rozsudek odůvodnil soud odvolací tím, že obviněný B-ovou v listopadu 1914 svedl a zmrhal, připraviv jí manželství; že když se ze zajetí vrátil, měl ovšem, dozvěděv se o nevěře B-ové důvod pro nesplnění slibu; když však přes to s ní udržoval dále známost a měl s ní míti zase dítě, jest odpírání splnění slibu, kdysi daného, nyní bezdůvodným. Tvrzení obviněného, že toto třetí dítě není jeho, nýbrž že Marie B-ová je těhotná s jiným mužem, odvolací soud neuvěřil, zjistil naopak, že B-ová byla těhotná s obviněným. Odsuzující rozsudek odvolacího soudu neodpovídá zákonu. Dle zjištění téhož soudu měla Marie B-ová za nepřítomnosti obžalovaného dítě s Františkem Š-em, stala se tedy obžalovanému nevěrnou. Dle §§ 109, 115, 135 obč. zák., pokud se týče podle § 13 zákona ze dne 22. května 1919, čís. 320 Sb. z. a n., jest manželská nevěra (cizoložství) důvodem k rozvodu a rozluce manželství a není proto pochyby, že i nevěra před sňatkem, pouze slíbeným, jest dostatečným důvodem, slíbené manželství odepřít. Chování Marie B-ové za nepřítomnosti obžalovaného bylo tudíž takového druhu, že jeho stihání pro svedení a zmrhání Marie B-ové bylo již vyloučeno (§ 281 čís. 9 b. tr. ř.). Pomínula-li však jednou trestní stíhatelnost určitého skutku, trestnost jeho nemůže na novo vzniknouti, leč že by skutek sám byl opakován, kterážto opakování však v tomto případě bylo již nemožné. Právně mylným jest proto názor odvolacího soudu, že odpírání splnění slibu, kdysi daného, je nyní bezdůvodným, ježto obžalovaný po svém návratu ze zajetí o nevěře Marie B-ové se dozvěděl, s ní přes to styky navázal, s ní souložil, dokonce ohlášky měl a si ji tedy za manželku vzíti chtěl. Pozdější toto chování obžalovaného pro posuzování trestnosti skutku ze dne 1. listopadu 1914 nemělo již právního významu také z toho důvodu, že nejdéle v roce 1919 nastalo již promlčení, k němuž soudu jest přihlížeti z moci úřední. Dle vlastní svědecké výpovědi Marie B-ové dopustila se nevěry, následkem kteréž otěhotněla již před převratem. Při návratu obžalovaného ze zajetí roku 1920 bylo tedy promlčení již dokončeno. V případě tomto se počínalo promlčení, nikoli jak odvolací soud uvádí, když slib manželství stane se nesplnitelným, nýbrž tehdy, když stal se nezávazným. Tím stal se právě uvedenou nevěrností. Nezáleží na tom, že obžalovaný nesplnil podmínky §u 531 b) tr. zák., totiž neposkytl náhrady, neboť této náležitosti vyžaduje se pouze, kde povaha trestného činu to připouští, čemuž však u přestupku §u 506 tr. zák. není, ježto svedení a zmrhání odčinití již nelze. I v tomto směru jeví se tedy rozsudek odvolacího soudu pochybeným.